

NE HAGYJUK!

2014 tavaszán Magyarországon nem csak országgyűlési választások lesznek. Lesz egy súlyos évforduló is. 2014 márciusában lesz hetven éve Magyarország német megszállásának. Ekkor kezdte a magyar csendőrség, a király nélküli királyság kormányzója, Horthy Miklós tudtával, tömegesen haláltáborokba hurcolni a magyar zsidó állampolgárokat. Férfiakat, nőket, gyerekeket, öregeket. Képzeljük el, hogy Miskolc és Debrecen összes lakosát rendeletileg kirabolják és halomra gyilkolják – ekkor kaphatunk képet a szervezett népirtás méreteiről.

Ne hagyjuk ezt elfelejteni!

A rendszerváltás az új magyar demokráciát a Horthy- és Szálasi-rendszer ellenében létrejött, rövid életű magyar demokrácia örököséként határozta meg. Az a demokrácia szembefordult a nácizmussal és ítéletet mondott a nyilasok fölött.

Ne hagyjuk ezt megváltoztatni!

Magyarország vezetői új Alaptörvényükben a Horthy-rendszerrel, a náci Németország szövetségesével vállalnak folytonosságot. A szélsőjobboldallal együtt a magyar irredentizmus és antiszemitizmus emblemikus alakjainak kultuszát úzik. Ez ellentétes a párizsi békeszerződéssel, a második világháború után létrejött nemzetközi konszenzussal is. Horthy- és Wass Albert-szobrok nőnek ki a földből, a falakon Prohászka-emléktáblák fakadnak, a főváros vezetői átnevezik a náci uralom alóli felszabadulás emlékét őrző Rooseveltt és Moszkva teret, miközben az ország vezetői eltüntetik Magyarország első köztársasági elnökének szobrát a Parlament mellől, és a nyilas Nyirő József hamvai előtt hajlonganak.

Ne hagyjuk, hogy közjogi méltóságok, állami vezetők és választott tisztségviselők népgyilkosok propagandistái előtt tisztelegjenek!

A magyar kormány a közoktatásban a szélsőjobboldallal összejátszva a Horthy-korszak iskola-rendszerét másolja, a tananyagokban a Horthy-korszak történet szemléletét érvényesíti. A Nemzeti Alaptantervbe beleygőmőszölik az antiszemita Wass Albertet, és központilag gyártott tantervek és tankönyvek segítségével megszüntetik a tanszabadságot.

De ez az ország, amelynek nevéből eltűnt a *köztársaság* szó, nem csak az ő államuk, hanem a mi országunk is.

Ne hagyjuk, hogy a szabad és sokszínű magyar iskolák szellemét megölje a központilag irányított szellemi erőszak!

Ne hagyjuk, hogy a király nélküli királyság mintájára Magyarországot köztársaság nélküli demokráciává züllesszék!

Ne hagyjuk, hogy a mi országunkba még egyszer visszatérjen a Horthy-rendszer!

Lesz itt köztársaság újra még!

Csatlakozz hozzánk aláírásoddal is: www.nehagyjuk.com

Alexa György, ügyvezető igazgató
Andrasew Iván, író, hírlapíró
Ara-Kovács Attila, külpolitikai szakértő
Artner Szilvia, újságíró
Barát Tamás, újságíró
Bárdos Deák Ági, énekesnő
Bauer Tamás, közgazdász
Békesi László, közgazdász
Bitó László, író
Bodor Johanna, koreográfus
Bojár Gábor, vállalkozó
Bokros Lajos, közgazdász
Boris János, műfordító
Bornai Tibor, zenész
Bozóki András, politológus, egyetemi tanár
Bruck Gábor, pszichológus
Csáki Judit, kritikus
Csanádi Judit, díszlettervező-építész
Csányi Vilmos, egyetemi tanár
Cseresnyési László, orientalista, nyelvész
Csillag Ádám, filmrendező
Csordás Gábor író, könyvkiadó
Dalos György, író
Dávid János, szociológus
Debreczeni József, politikai közíró
Derdák András, kultúraközvetítő
Dömötör András, színházrendező
Dr. Kende Péter, ügyvéd, közíró
Erdős Virág, író, költő
Ervin Rosenberg, műfordító, Stockholm
Fábi Péter, író
Ferencz Győző, költő, irodalomtudós
Fodor Tamás, színész, rendező
Gábor György, filozófus
Gálvölgyi János, színművész
Gálvölgyi Judit, műfordító
Garai Róbert, színművész
Garai-Édler Eszter, tipográfus
Hack Péter, jogász
Haraszty István, képzőművész
Harsányi László, társadalomkutató
Heller Ágnes, filozófus
Hodosán Róza, szociológus
Iványi Gábor, lelkipásztor
Jeles András, film- és színházrendező
Kálmán C. György, irodalomtörténész
Kálmán László, nyelvész
Karsai György, egyetemi tanár
Karsai László, történész, egyetemi tanár
Kerek-Bárczy Szabolcs, közpolitikus
Kézdy György, színművész

Koltai Róbert, színművész
Koltai Tamás, kritikus
Komoróczy Géza, professor emeritus
Kornis Mihály, író
Kováts Kriszta, színművész, énekesnő
Krausz Tamás, történész
Kuncze Gábor, közgazdász
Lázár Júlia, tanár, költő, műfordító
Lévai Júlia, publicista
Lichtmann Tamás, irodalomtörténész
Ligeti Gábor, informatikai igazgató
Magdalena Marsovszky, antiszemitizmus kutató
Magyar Bálint, szociológus
Márkos Albert, zenész
Mesterházi Mónika, költő, műfordító
Nádori Lídia, műfordító
Nagy Dénes Lajos, fizikus, egyetemi tanár
Niedermüller Péter, etnográfus
Orbán Júlia, nyugdíjas közgazda
Papp János, színművész
Percz László, filozófiatörténész
Radnóti Sándor, egyetemi tanár
Radnóti Zsuzsa, dramaturg
Ragályi Elemér, operatőr
Rainer M. János, történész
Rényi András, művészettörténész
Ruttka Andrea, textiltervező
Schein Gábor, író
Schiffer Anna, ny. szerkesztő
Sirató Ildikó, színház- és irodalomtörténész
Soós Károly Attila, közgazdász
Szalai Erzsébet, szociológus
Széchenyi Ágnes, irodalomtörténész
Széky János műfordító, újságíró
Szilágyi Ágnes Judit, történész
Szüdi János, jogász
Tamás Gáspár Miklós, filozófus
Tillmann J. A., filozófus
Tóth Krisztina, költő, író
Töreky Zsuzsa, színművész
Ungvári Tamás, professor emeritus
Ungváry Rudolf, információs mérnök, író
Vajda Mihály, nyugdíjas filozófus
Váncsa István, újságíró
Várady Júlia, újságíró
Várady Szabolcs, költő, szerkesztő
Várhegyi Éva, közgazdász
Vörös István, író
Weininger Gabi, rendező
Závada Péter, költő, dalszövegíró